

L'educació rural una tensió política de modernització

Fuenzalida, E. R. (2002). L'educació rural: una tensió política de modernització. Temps d'Educació, 157-179. Accessed 28 Jun 2021.

Abstract

L'Educació Rural a Xile ha d'articular-se sota algunes perspectives interpretatives: política, econòmica, històrico-social i pedagògica. Al llarg de la història es fa evident la manca d'interès que l'escola rural ha tingut per part del govern i de les polítiques del moment. En el segle XIX, la letargia de l'escola rural responia al predomini de l'hisenda entesa com a sistema socio-econòmic i instància de poder polític i social. A mitjans del segle XX els canvis educatius van ser molt importants; en podem destacar els següents: l'ampliació de l'educació bàsica als 8 anys; la creació del nivell mitjà que va incloure la formació tècnico- agrícola, es van enfortir i ampliar les escoles rurals, i se'n van crear de 8 graus amb 3 o més professors en tots les regions del país i es va desenvolupar un ample programa d'alfabetització camperola. En els darrers 10 anys el període de la democràcia post dictadura ha donat mostres de vitalitat; la inversió social en educació ha estat important. Per potenciar de nou els espais camperols s'ha desenvolupat un pla educacional especial, anomenat Programa de Millora de la Qualitat i l'Equitat de l'Educació Bàsica Rural.